

சங்கப் பாடல்களில் உளவியல்

கி. மோகனாம்பிகா அ. *

அ தமிழ்த்துறை, தமிழ்த்துறை, வேளாளர் மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு-12, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Psychology in Sangam Songs

K. Mohanambihai Arasu ^{a,*}

^a Department of Tamil, Vellalar College for Women, Erode-638012, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

ranimohanaphd@gmail.com

Received: 17-03-2021

Revised: 24-08-2021

Accepted: 01-09-2021

Published: 30-10-2021

ABSTRACT

The hymns included in the Sangam literature date back two thousand years. Sangam literature, a new psychology which has emerged recently, is an early literature available in Tamil. The sum including the sum of that number is called the number. Patu means tens and Suma means eights These eight books were called Sangailyakyam. "If you ask for another name for associational literature, feel free to mention it as 'psychological literature'. There are one hundred internal songs and one hundred and seventy-five external songs. Palandamizhar literature was divided into two sections namely Akam and Puram. Songs that describe the life of a similar male and female son and daughter are called Agam Areas that tell about war, gift, victory etc. are called Puram. Inward life belongs to domestic pleasure and outward life to national pride. The psychological knowledge possessed by the Sangam saints who sang of the inner love life and the outer heroic life was remarkable.

Keywords: Sangam literature, Saints, Psychology, Literature

முன்னுரை

தமிழ் கவிதையில் அகப்புறப் பாகுபாடுகள் உளவியல் அடிப்படை கொண்டவை. அகமென்பது உள்ளத்தின்கண் நிகழ்வது, புறத்தேதோன்றாது. உணர்வு அறிவது அகத்தே பூத்து மலரும் தன்மையதாகியகாதல் உணர்வை அகம் என்றனர். தமிழ்ச் சான்றோர்கள் புறமென்பது வெளியே புலனாகும் நிலைகள் தொல்காப்பியர் கூறும் ஐந்திணை மரபும் அம்மரபின் வழிப்பட்ட சங்கச் சான்றோர் செய்யுட்களும் ஆழ்ந்த உளவியல் அடிப்படை கொண்டவை. இவற்றில் சமுதாய யதார்த்தத்தினும் உளவியல் யதார்த்தமே முன்னுரிமை பெறுகின்றது. சங்கச் சான்றோரின் அகம், புறம் என்னும் பாகுபாடு குறித்து ச.சாம்பசிவனார்,

“உணர்ச்சிகளுக்குப் பிறப்பிடம் மனம் என்பதும் அதில்பிறக்கும் உணர்ச்சிகளில் எல்லாம் காதல் உணர்ச்சியே மிகச் சிறந்தது. அது மனிதகுலம் முழுவதற்கும், மற்ற வாழ்விற்கும் பொதுவானது என்றகிறார். சங்க அகப்பாடல்களின் ஆய்வு நூலான தமிழ்க்காதலில் வ.சுப.மாணிக்கனார்,

“அகத்திணைக்குப் பாடுபொருள் காதலாதலின், காதல் உள்ளத் தோடு

இயைந்த காதலின், இந்நூலாராய்ச்சி பெரும்பான்மை உளவியல் செல்வதாகும்” (Manikkam, 1962)

எனக் கூறுவதன் மூலம் சங்கப் பாடல்கள் முழுவதும் உளவியல் குறித்த ஆய்வுக்கு வழிவகுக்கின்றன என்பது புலனாகின்றது. சங்க இலக்கியம் அனைத்துமே ஒருவர்கூற்றாகவோ, பலர்கூற்றாகவோ அமைந்த பாடல்களாக விளங்குகின்றன.

பலர் கூற்றாக அமைந்த நாடகப்பாங்கினைக் கலித்தொகை மற்றும்பரிபாடல்களில் காண முடிகின்றது. 2381 சங்கப் பாடல்களுள் 1862பாடல்கள் அகத்திணைக்குரியன. அப்பாடல்களில் 'சுட்டி ஒருவர் பெயர்கொள்ப பெறாஅர்' எனும் அகத்திணை மரபு பேணப்பட்டுள்ளது. ஒருவருக்கு உரித்தாகி வரும் பெயர், சிறப்பு பெயர் கொள்ளப் பெறாமல், பொதுப் பெயராலே பாடியுள்ளனர். அகத்திணையில் இடம் பெறும் மாந்தர்களைப் புலனெறி வழக்கம் செய்ய வேண்டித் தலைவன், தலைவி, தோழி, செவிலி, நற்றாய், தலைவியின் தந்தை, அண்ணன், பாணர், பாங்கி, கண்டோர், அறிவர், பரத்தையர், காமக்கிழத்தியர், காதற்பரத்தையர் எனும் பொதுப்பெயர்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

தலைவன் கூற்றுப் பாடலில் உளவியல்

தொல்காப்பியர் களவு காலத்தில் தலைவனுக்குக் கூற்றுநிகழுவதை எட்டாகக் கூறுகின்றார். கற்பு காலத்தில் தலைவன் கூற்றுமும்பத்து மூன்று இடங்களில் நிகழும் என அவ்விடங்களைத் தொகுத்துக்கூறுகின்றார். இதனை,

“மெய்தொட்டுப் பயிறல் பொயப் றாட்டல்

இடம் பெற்றுத் தாழாஅல் இடையூறு கிளத்தல்

நீடு நினைந்து இரங்கல் கூடுதல் உறுதல்

சொல்லிய நுகர்ச்சிவல்லே பெற்றுழித்

தீராத் தேற்றம் உள்படத் தொகை” (Tholkappiyar, 1923)

என்ற வரிகள் மூலம் தலைவனுக்கு எட்டு இடங்களில் கூற்றுநிகழ்வதை எடுத்துரைக்கின்றார். மணம் புரியும் வேட்கையால், தலைவன்வரைவு கடாவுவதற்காகத் தலைவியும், தோழியும் இரவுக்குறி மறுப்பர். அந்நிலையில் குறையுற்றத் தலைவனின் மனக்குமுறல் இப்பாடல் மூலம் வெளிப்படுகிறது.

“நல்லுரையிகந்து, புல்லுரை தா அய்

பெயல்நீர்க் கேற்ற பசங்கலம் போல

உள்ளம் தாங்கா வெள்ளம் நீந்தி

அரிது அவா உற்றனை நெஞ்சே நன்றும்

பெரிதால் அம்மநின் பூசல் உயர்கோட்டு

மகவுடை மந்தி போல

அகனுறத் தமீஇக் கேட்குநர்ப் பெறினே” (Somasundaranar, 1972)

என்கிறது குறுந்தொகை. அன்புடையராலே பகற்குறி, இரவுக்குறிமறுக்கப்பட்டமையால் தலைவனால் எதிர்த்துப் போராட இயலவில்லை. ஒப்புக் கொண்டு ஏற்கவும் இயலவில்லை. இம்முரண்பாட்டில் உடைந்து உருகியழியும் உள்ளத்தின் நெருக்கடி மழை நீரால் உருகும் பச்சை மண்பாத்திரம் எனும் உவமையால் விளங்குகிறது. தலைவியின் அன்பையும் ஆதரவையும் பெறவேண்டும். இங்கு தலைவின் எண்ணம் நிறைவேற வில்லை என்பதால் தலைவன் மனமுறிவுக்கு ஆளாகுகின்றான் என்பது புலனாகிறது.

“புணரின் புணராது பொருளே பொருள்வயிற்

பிரியின் புணராது புணர்வே” (Balasubramaniam, 2004)

என்ற நற்றிணை பாடலிலும்,

“இன்னா வெஞ்சுரம் நல்நசை துரப்ப

துன்னலும் தகுமோ துணிவில் நெஞ்சே” (Jeyabal, 2004)

என்ற அகநானூற்று பாடல்களிலிலும் பொருள் நசை அணுகுதல் ஆற்றல் இடம் பெறுகிறது. தலைவன் பொருள் வயிற் பிரிதலையில் இன்பமா? பொருளா? என்றப் போராட்டம் இன்னாவெஞ்சுரம் விலகுதல் போக்கைத்தருகிறது. இதனை, நேர் நிலையானதும் எதிர் நிலையானதுமான ஆற்றல்கள்இரண்டும் இணைநிலையான வந்தமை உற்றிருந்தால் அப்போராட்டத்திற்குஆளாகும் மனிதன் செயற்படுவதை நிறுத்தி விடுகிறான். அல்லதுநிறுத்தலாமாவெனத் தயங்குகிறான் என்ற உளவியலார் கூற்றுப்படிதலைவனின் உள்ளப்போராட்டத்தினை எடுத்துரைக்கிறது. வழியின் அருமை, வறுமை, பிரிவின் துன்பம் ஆகியனவற்றைநினைத்து பொருள் வயிற் பிரிதலைத் தலைவன் தவிர்த்தலையும், தள்ளிப் போடுதலையும் செலவமுங்குதல் துறைகளில் காணமுடிகிறது.

தலைவிக் கூற்றுப் பாடலில் உளவியல்

தலைவிற்குரிய பண்புகளாகத் தொல்காப்பியர்,

“அச்சமும் நாணும் மடனும் முந்துறத்த

நிச்சமும் பெண்பாற்கு உரிய என்ப” (Tholkappiyar, 1923)

என்று வரையறுக்கின்றார். அச்சம், நாணம், மடம் என்னும் இவற்றைமுதன்மையாகக் கொண்ட நற்பண்புகள் எஞ்சூன்றும் மகளிர்க்கு உரியதுஎன்று தொல்காப்பியர் கூறுகின்றார். தோழி என்பவள் தலைவியை நோக்கி, நீ தலைவனின் பிரிவினை ஆற்றிருத்தலே நலம் என்கிறாள். அதற்குத் தலைவி,

“பெய்த குன்றத்துப் பூநாறு தண்கலும்

மீமிசைத் தாஅய் வீசும் வளி கலந்து

இழிதரும் புனலும் வாரார் தோழி

மறந்தோர் மன்ற மறவாம்நாமே

காலமாரி மாலை மாமலை

இனஇசை உருமினம் முரலும்

முன்வரல் ஏமம் செய்து அகன்றோரே” (Somasundaranar, 1972)

என்கிறாள். இப்பாடலின் பின்புலம் தோழிக்கும், தலைவிக்கும் சண்டைநடக்கிறது. மழை பொழிகிறது. ஆனால் பருவம் அன்று, கார் காலம்அல்ல என்கிறாள். மேலும் இந்த மழையே ‘வம்பு’ என்கிறாள். அதாவது ‘இது புதிது மழைக் காலத்து மாரியல்ல’ என்கிறாள் தோழி. ஆனாலும் தலைவியோ ‘கார்காலம் தான்’ என்று நிரூபிப்பதற்காகப் பெய்தகுன்றத்துப் பூநாறு இழிதரும் புனலும் வாரார் தோழி’ என்றுமுடிக்கிறாள். இங்கு மழையும், இடியும் தலைவியின் நனவிலி ஆசையைஎழுப்பி விட்டுவிட்டது. தோழி அதைக் கார்காலம் அல்ல என்றவுடன்பட்டமடைந்து தன் தலைவனைப் பார்க்க வேண்டும், அடைய வேண்டும் என்ற ஆசையின் உந்துதலால் அது கார்காலமாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறது. இது தலைவியின் நனவிலி ஆசை உந்தப்பட்டு கார்காலம் என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறாள். இங்கு தலைவன் வரவில்லை என்றதும் தலைவி ஏமாற்றம் அடைகிறாள். அதன் விளைவாக அவளிடம் பெருந்துன்பம் வெளிப்படுகிறது.

திருமணத்திற்கான வாய்ப்பு மறுக்கப்பட்டபோது, உள்ளத்தின் விளையும் இனவுணர்ச்சியும், உடன் போக்கிற்குக் காரணங்களாக அமைகின்றன. தலைவன், தலைவியின் உடன்போக்கு மேற்கொள்ள அவ்விருவரின் உளவியல் காரணமாக அமையாது. சமூகமும் ஒருவிதத்தில் இதற்குக் காரணமாக அமைகிறது. உடன்போக்கிற்கு உடன்பட்ட தலைவி இறுதி நேரத்தில் தயங்கித் தவிக்கிறாள். தோழியின் முயற்சியில் உடன்போக்கிற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. தலைவனும் குறித்த இடத்தில் வந்து நின்றுவிட்டான். ஆனால் தலைவி இன்று ஒரு நாள் போகட்டும்’ என்கிறாள். இதனை,

“நீ உடன்படுதலின் யான்தர வந்து
 குறி நின்றனனே குன்றநாடன்
 இன்றை அளவைச் சென்றைக்க என்றி
 கையும் காலும் ஓய்வன ஓடுங்கத்
 தீஉறு தளிரின் நடுங்கி
 யாவதும் இலையான் செயற்கு உரியதுவே” (Somasundaranar, 1972)

என்கிறது குறுந்தொகை. மேற்கண்ட பாடலின் மூலம் பெற்றோர், ஆயம், தோழி, அன்புடைச் சுற்றம் ஒரு புறம், நெஞ்சறை காதலன் ஒருபுறம் இருவரில் ஒருவரைத் தேர்ந்தாக வேண்டிய உள்ளப் போராட்டம் உடன்போக்கின் போது விளைகிறது. முடிவெடுக்க இயலாமையால் ஒருசெயலைத் தள்ளி போடுவதோ தவிர்ப்பதோ உண்டு என்னும் உளவியல்கருத்து இங்கே பொருந்துகிறது. உடன்போக்கின் போது முடிவெடுக்க இயலாத நிலையில் தலைவி துயர் உற்று அழுகின்றாள்.

“அளியரோ அளியர் என் ஆயத்தோர் என
 நும்மொடு வரவுதான் அயரவும்
 தன்வரைத்து அன்றியும் கலுழ்ந்தன கண்ணே” (Balasubramaniyan, 2004)

என்ற பாடலின் கருத்திற்கிணங்க மு.வரதராசன், “பெற்றோர் அறிந்தால் மனம் நோவார்களே என்ற கவலை ஒருபுறம், காதலுக்கு இடையூறுகளைக் கடந்து செல்ல வேண்டுமே என்ற கவலை மற்றொருபுறம், இவற்றிற்கு இடையில் அவளுடைய மனப்போராட்டம் பெருகிவிட்டது” என்று உளவியல் போக்கிற்கு இயைபு உடையதாக அமைந்துள்ளதைக் கூறுகின்றார்.

தோழி கூற்றுப் பாடலில் உளவியல்

தோழி அகிலக்கியத்தில் முக்கோண வடிவமாய் விளங்குகின்றாள். அவள் தலைவன்-தலைவி என்ற இரு கரைகளை இணைக்கும் பாலமாகச் செயல்படுகிறாள்.

“தோழிதானே செவிலி மகளே” (Tholkappiyar, 1923)

என்று தொல்காப்பியர் தோழி என்பவள் செவிலி மகள் ஆவாள் என்கிறார். தலைவன் நாளெல்லாம் தோழியின் பின் சென்று கெஞ்சி, பின்தலைவியின் ஏற்புடமை அறியாமல் அயர்ந்த நெஞ்சமொடு செல்கிறான். தலைவியின் நிலையைத் தன் மேலிட்டுத் தோழி பேசுகிறாள்.

“செல்வோன் பெயர் புறத்து இரங்கி முன்னின்று
 தகைஇய சென்றஎன் நிறைஇல் நெஞ்சம்
 எய்தின்று கொல்லோ தானே எய்தியும்
 காமம் செப்ப நாணின்று கொல்லோ” (Jeyabal, 2004)

புதிய ஒருவனிடம் தன் காதலை ஒப்ப இயலாமல் தடுமாறும் நெஞ்சத்தின் போராட்டத்தை இங்கு காணமுடிகிறது. காமம் செப்பினால் நாணழிவும், நாணம் போற்றுகையில் காமம் கைவிடலும் தவிர்க்க இயலாதனவாகும். காமம், நாணம் இரண்டையும் போற்றும் விழையும் இரண்டில் ஒன்றை இழந்தாக வேண்டிய அச்சம் போராட்டத்திற்குக் காரணமாக அமைகின்றது. தலைவி என்பவள் காமமா? நாணமா? எனத்தயங்கும் நேரத்தில் முடிவெடுக்க இயலாமையால் தவிப்பு நேர்கின்றது. இதனால் தலைவிக்கும், தோழிக்கும் உள்ளப் போராட்டம் நடைபெறுகிறது. காமம் உயிரியல் சார்ந்த இயல்புணர்வு. நாணம் சமுதாயம் கற்பித்து வலியுறுத்தியமையால் விளைந்த மரபுணர்வாகும். எனவே நாணம் பண்பாட்டுத் தொடர்புடையது.

மேலும், குறுந்தொகைப் பாடல் ஒன்றில், தலைவியின் மேனி அடையாளங்களைக் கண்டு தாயார் அஞ்சி, கட்டுவிச்சியிடம் குறிகேட்கின்றாள். தோழி இதுதான் சரியான நேரம் தலைவியின் காதலை வெளிப்படுத்துவதற்கு என எண்ணுகிறாள்.

“அகவன் மகளே! அகவன் மகளே

மனவுக் கோப் அன்ன நல்நெடுங் கூந்தல்

அகவன் மகளே! பாடுக பாட்டே

இன்னும் பாடுக பாட்டே! அவர்

நல்நெடுங் குன்றம் பாடிய பாட்டே” (Somasundaranar, 1972)

எனத் தோழி அறத்தொடு நிற்கின்றாள்.

முடிவுரை

ஆன்மாவில் தொடங்கிய உளவியல் ஆய்வு, மனம், நடத்தை, நனவு, நனவிலி போன்ற ஆய்வுகளாகப் பரிணமித்துள்ளன. உளவியல் என்னும் சொல்லுக்கு அகராதிகள் பல்வேறு விளக்கங்கள் தருகின்றன. மனித எண்ணங்களையும், நடத்தைகளையும் ஆய்வதே உளவியல் எனப்படும். மனிதனின் ஒட்டுமொத்தச் செயல்பாடுகளையும், அதற்கான காரண, காரியங்களையும் கண்டு ஆராயும் ஓர் அறிவியல் துறை உளவியலாகும். தலைவன் - தலைவியே விட்டு பிரியும் போதும், தோழி இரவுக்குறி-பகற்குறி மறுக்கும் போதும் தலைவனின் உள்ள முறிவு அல்லது உள்ளம் கவலைப்படுவதை உணர்த்துகிறது. தலைவன் பொருள் காரணமாகவும், பரத்தையர் கூடும் பிரிதல்மூலம் அச்சம், கவலைப்படுவதால் தலைவி உள்ளப் போராட்டத்திற்கு ஆளாகின்றாள். கற்பினுக்கு முந்தைய களவு வாழ்க்கை புரிதலுக்கான காலமாக விளங்கியது. இரண்டு உள்ளங்கள் இணைகின்ற போது எண்ணற்ற மன நிகழ்வுகள் நடைபெறுகின்றன. களவு கற்பாக மாறிய போதும் தலைவன் மீது கொண்ட அன்பின் நெருக்கம் குறையவில்லை எனும் உன்னதத்தையும் அறிய முடிகிறது.

References

Balasubramaniyan, (2004) Natrinai, New Century Book House, Chennai, India

Jeyabal, (2004) Agananooru, New Century Book House, Chennai, India

Manikkam, V.S. (1962) Tamil Kadhal, Paari Nilayam, Chennai, India

Somasundaranar, P.V. (1972) Kurunthogai, Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Tinnevely, Limited, Chennai, India

Tholkappiyar, (1923) Tholkappiyam, Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Tinnevely, Limited, Chennai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2021. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License